

Конспект лекції 2.4 Лідер, що вирощує (Частина 2)

Писання багато разів повторює, що Господь бажає нашої співзалежності, щоб ми, як члени одного тіла, дбали один про одного і тим самим прославляли Його. А нам з вами буває необхідно покаятися в бажанні бути незалежним ні від кого, бо наша церква не буде здоровою церквою, якщо кожен вважатиме себе самодостатнім або якщо всі залежатимуть від однієї людини.

Якось я з жахом зрозумів, що та церква, яку побудував я, надмірно залежить від мене. І якщо ви збудували церкву, яка залежить від дарів тільки однієї людини, знайте, що це не та церква, яка угодна Богові — це не те, чого Господь бажає від вас. Так, можливо, ви змогли зібрати велику кількість людей в одній кімнаті, але Господь бажає, щоб у вашій церкві виявлялася дія Духа Святого. Саме про це і говориться в Першому посланні до Коринтян 12 розділу в шостому і сьомому вірші: «**6 Є різниця й між діями, але Бог той же Самий, що в усіх робить усе.**

7 І кожному дається виявлення Духа на користь». І тут мається на увазі користь усієї церкви. Я хочу, щоб усі, що перебувають тут, і розуміли, і вірили так, як написано в цьому уривку. Я хочу, щоб ви всі мали таке відношення до себе і всіх, хто знаходиться навколо вас. У такому розумінні немає нічого не духовного, немає надії на власні сили.

Іноді в нас з вами є таке хибне смирення, коли людина каже: "О, я не такий вже добрий учитель, я дуже слабенький проповідник, я не можу робити це, я погано роблю ось це, я все погано роблю". Ви знаєте, це не Біблійна смиренність. Насправді, тут навіть гордість може проявити себе. Тому, що, говорячи так, ви не бажаєте нічого робити чи мати поганий вигляд перед іншими. Тому, що, якщо у вас вийде, ви очікуєте, що вас похвалять, а якщо у вас щось не вийде, то ви ж попереджали. Тому будьте уважнішими, коли у вас виникають такі думки.

Якось я розмовляв з одним регентом, вона розповіла про те, що раніше говорила всім, що вона слабкий лідер, не дуже гарний музикант. Але одного разу вона сказала: "Я зрозуміла, що це була моя гордість і в моєму відношенні не було жодної краплинки справжнього смирення. Я просто не хотіла постати перед людьми у поганому світлі". Я звертаю вашу увагу на прочитані вірші, тому що хочу, щоб ми вірили в те, що написано в Слові Божому. Коли відбувається наше служіння – це Бог діє в нас, ці дари та наше їх використання є проявом дії Духа Святого у нас, у нашій церкві. Істина Писання є очевидною: якщо я по-справжньому вірю в Ісуса Христа, то Святий Дух живе в мені та дає мені певні дари, спрямовані на служіння моєї церкви. І якщо ви бажаєте бути слухняним Богові й використовувати ті дари, які Він дав вам, то будьте уважні, дивіться, що Бог робить у вашому житті, бо Бог вам не дав якогось посереднього Духа. Павло пише, що в нас живе Дух того, Хто воскресив Христа з мертвих, і саме від цього Духа даровані нам усі ці прекрасні дари. Це благословення для моєї церкви.

І наша правильна відповідь Богові буде такою: "Господи, я розумію, що Ти обдарував мене цим даром, то я маю служити їм для моєї церкви, і щоб це було на славу Тобі. Тому допоможи мені максимально використати його. Тому допоможи мені готувати проповіді, які не просто будуть добрими. Я хочу проповідувати про Тебе і прославляти Тебе так, щоб серця людей змінювалися, щоб вони розмірковували про почуте протягом усього тижня, тому що це будуть слова, які не я сказав від себе і просто від

своїх роздумів, але щоб це були Твої слова, завчені зі Слова Твого, і правильно передані людям за допомогою Духа Твого Святого. Я дійсно хочу виконувати це служіння за волею Твоюю, за керуванням Твоїм, вклавши в нього все те, що я можу, щоб завдяки Твоїй дії через мене люди дійсно приходили до Тебе і зміцнювалися в Тобі. Знаєте, і мені самому доводиться часто нагадувати собі ці слова, тому що і я звичайна людина, і я часто боюся виступати перед людьми, і мені приходиться думка: "Чому я можу навчити людей?"

Я пам'ятаю, як довелося проповідувати в Індії. Я перебував перед кількома тисячами людей і думав:" Ці ж християни проходять такі серйозні переслідування, вони навіть могли бачити, як їхніх родичів мучили та позбавляли життя за віру в Христа. Що я можу сказати цим людям? Це їм варто навчити мене, як вірити й стояти у вірі до кінця". Але все ж таки я розумів, що Бог закликає мене проповідувати там, читати для цих людей Слово Боже. Або коли доводиться стояти перед аудиторією, заповненою вченими чоловіками, що я можу сказати їм? Вони ж знають Біблію в сто разів краще за мене, вони ж усі розумніші за мене, освіченіші за мене. І тут мені доводиться нагадувати собі надзвичайно важливі істини. Справа зовсім не в тому, наскільки розумний я. Справа зовсім не в тому, який багатий досвід християнського життя є в мене, — це Господь дав мені цей дар. Це Господь привів мене сюди послужити всім цим людям. Дух Святий перебуває зі мною, мені обіцяно Словом Божим, що, коли я говоритиму, мені будуть дані слова, слова від Духа Його, мені буде дано, що кому і як говорити. І я виходжу на цю сцену не один – зі мною Всемогутній Бог, Христос зі мною, Дух Святий у мені. Мені постійно треба нагадувати собі про це, а інакше, якби я був один, то наскільки важко, наскільки жахливо і страшно було б усе це! Отже, я постійно маю нагадувати собі про те, що мені дано дари від Духа Святого, що це воля Божа, щоб я здійснив це служіння для спільної користі, для слави Божої та для користі всієї церкви.

А зараз моє завдання – нагадати всім вам про це. Подивіться на себе, зрозумійте, що Господь дарував вам дари для служіння. Який би дар не був би у вас, щоб Господь не закликав вас робити: молитися, співати, проповідувати, благовістити, який би не був ваш дар - найголовніше, щоб ви навчилися використовувати його по-справжньому, використовувати його для слави Божої та для користі всієї церкви. І в цьому моя мрія, щоб кожен християнин усвідомив це, дійсно повірив би в те, що каже Слово Боже, що це написано про нього та про всіх інших, які знаходяться поруч із ним, щоб ніхто не міг прийти навіть до такої думки:" Я тебе не потребую". Навпаки, дивіться на інших людей і кажіть їм: "Я потребую тебе, це ж Господь заклав у нас такі здібності, так улаштував Тіло Христове, що я потребую вас. Розумієте, це не просто людина, яка щось робить, приходиться на зібрання, розмовляє з людьми й каже їм: «Ти нічого не робиш. Ти маєш щось робити. Це ж гріх, коли ти роками ходиш до церкви, сидиш на стільці й на цьому все». Так, Господь передбачив для кожного з нас активну участь у житті нашої церкви й тому брат, і тому сестра, я дуже потребую вас».

Можливо, якщо ми порівняємо нашу церкву з тілом людським, як це робить Писання, то ти можеш бути вухом, і я, ніби глухий, не маючи тебе; можливо, ти є ногою, і я не можу ходити без тебе. Ти потрібний, ти потрібна мені, ми разом потрібні один одному. Вся наша церква потребує тебе і ти її. Отже, не всі ми маємо однакові дари, і тому ми відрізняємося один від одного, іноді ми думаємо: «Чому це він або вона не такі, як я, як це може бути, що вони не схожі на мене?» Писання саме показує нам, що ми не будемо однаковими. Не в цьому ціль. Ціль полягає в тому, щоб ми доповнювали один одного, і я розумію, що так і має бути. Наприклад, я можу говорити. Уявіть собі, що, якби всі

мали такий же дар, як і я, що б це було? Кожному довелося б шукати місце, де б сказати свою промову, бо всі говорили б, і, можливо, всім довелося б говорити одночасно. Але Бог за Своєю мудрістю дав нам різні дари, і тепер ми доповнюємо один одного. Тому молись за кожного брата і сестру з вашої церкви, щоб кожен використовував ті дари, якими їх наділив Бог. Подумайте, яким чином ви зможете допомогти цьому конкретному братові, цій конкретній сестрі підготуватися до служіння, тому що Бог поклав на вас як на лідера обов'язок допомогти їм у цьому. Мені треба сісти, поговорити з ними, подумати про те, який внесок я можу зробити в їх розвиток, тому що це мій обов'язок, і, тому що я, як пастор, і як частина церкви потребую їх. Ви розумієте, що ми не можемо сказати один одному: "Я тебе не потребую". Навпаки: "Ти потрібен нашій команді". Так, мені потрібен кожен, хто прийняв Христа, а це означає, що прийняв Духа Святого, а це означає, що Святий Дух дає духовні дари цій людині. І тому зараз я хочу поставити вам важливе питання: "Чи справді ви вірите, що з вами сталося і відбувається саме це?" Я хочу, щоб ви самі були впевнені у своїй відповіді, бо сатана обов'язково наговорить вам неправди.

Можливо, щоб краще утвердитися в цьому питанні, вам необхідно провести більше часу у спілкуванні з Богом віч-на-віч. Я пам'ятаю, як одного разу пішов у ліс, маючи з собою лише Біблію та воду. Я провів кілька днів, насолоджуючись спілкуванням із Творцем. І це спілкування по-справжньому зміцнило мене. Можливо, ви пам'ятаєте уривок з книги пророка Єремії в першому розділі, де Господь закликає його на служіння, 5 вірш: **5 Ще поки тебе вформував в утробі матерній, Я пізнав був тебе, і ще поки ти вийшов із нутра, тебе посвятив, дав тебе за пророка народам!** Господи, це ж дивовижні думки! Ти знав мене ще до того, як створив, Ти знав мене, поки я ще не народився, Ти знав, що моя мати помре під час мого народження, але Ти побажав, щоб я залишився жити, у тебе були плани для мене навіть ще до мого народження, а Єремія відповідає: **6 А я відповів: О, Господи, Боже, таж я промовляти не вмію, бо я ще юнак!...**

7 Господь же мені відказав: Не кажи: Я юнак, бо ти підеш до всіх, куди тільки пошлю Я тебе, і скажеш усе, що тобі накажу. Тобто Господь сказав, що дасть необхідні слова, дасть необхідну впевненість, дасть свій захист та охорону. Подібна історія відбувалася і з Мойсеєм. Це було тоді, коли Господь покликав його на служіння. І ми розуміємо, що Мойсей зовсім не виявляв смиренності, коли відмовлявся виконати Божу волю. Це не було проявом смирення, коли Мойсей говорив: "О, я недорікуватий, я не можу говорити". А Господь глянув на нього і сказав: «Хто дав уста людині? Чи не Я Господь? Тож іди, і Я буду при устах твоїх і навчу тебе, що тобі казати». У жодному разі не можна применшувати силу Божу, що діє у творінні, що діє у вашому житті! Не гасить дії Святого Духа, коли Він закликає вас на служіння! Не принижуйте самого Бога, який вас створив! Створив із певною метою, наділив певними дарами. Навпаки, разом із Давидом скажіть: **«14 Прославляю Тебе, що я дивно утворений! Дивні діла Твої, і душа моя відає вельми про це!»** Чи смію я сказати вам, друзі: "У мене немає нічого, що я міг би запропонувати вам". Насправді, Дух Святий дав мені дари, щоб я міг послужити вам, я маю, що запропонувати вам. Я повинен розібратися з цим питанням, я повинен розуміти, які дари мені даровані та що Бог дарував вам. А вам як керівнику необхідно розуміти, які дари у ваших членів церкви. Якщо ми всі разом бажаємо мати здорову церкву, яку благословив Бог. Нам потрібно розібратися в цьому, нам треба дізнатися: хто і чим може послужити. Інакше ми чинитимемо, як нам заманеться і багатимемо, щоб кожен був точно таким, як я. Але Бог бажає неоднорідної єдності. Бог бажає єдності у різноманітності, коли ми можемо

зробити свій внесок у життя всього Тіла Христового. Я потребую тебе, потребую вас. Ви знаєте, що мене тішить у нашій церкві? Що в нас дуже мало тих людей, які не залучені в її житті та служінні, бо я розумію, що якщо у моїй церкві є люди, які працюють у суспільстві, щось роблять у себе на роботі, вдома, але приходячи на служіння, вони просто посидять на лавці і йдуть, то я розумію, що мало працюю як управитель Божими ресурсами. Я просто витрачаю ресурси, які дав мені Бог. Така думка є викривальною:” Господи, я витрачаю ресурси, дані Тобою, я навіть не знаю, про що попросити цих людей. На сьогоднішній момент я просто пропоную їм приходити на зібрання слухати та жертвувати десятину, але я розумію, що Ти бажаєш від них більшого. Запалюй у їхніх серцях бажання служити Тобі, допоможи їм визначити ті дари, які Ти визначив їм. Скажи мені, як я можу допомогти їм у цьому процесі, як я можу підготувати їх до служіння Тобі”.

Багато хто з нас добре розуміє, яка радість знати, що Бог використав тебе для служіння. Багато разів бувало так: коли я закінчив проповідувати, виходжу з-за кафедри та спускаюся зі сцени, а від цього мене переповнює особливе почуття радості. Я розумію, що зараз говорив від імені Господа, говорив Його Слово. Господь діяв, давав мені ті слова, які я мав сказати на той момент. Я радію, що виконав Божу волю, використовуючи свій дар, послужив моїй церкві. Або, можливо, у вашому випадку не було кафедри, не було навіть церкви. Можливо, ви просто зустрілися з кимось на вулиці, у вас почалася розмова, і ви змогли благовістити. Ви розповіли цим людям про Христа і радієте, що Дух Святий використовував вас і давав вам ті слова, що ви повинні були сказати саме цій людині саме в той момент. Бог побачив, Бог благословив, а ви були слухняним інструментом у Його руках, ви послужили Богові та цій людині. І знову, і знову це велика радість. Як чудово, як чудово! Але подібне мають переживати кожен брат і сестра. І коли ми просто відсиджуємо час у церкві, ми втрачаємо Боже благословення. Ми втрачаємо велику радість. Ми втрачаємо, втрачаємо, втрачаємо дуже багато, тому я радий, що в нашій церкві сьогодні не так. Я міг би перераховувати кожного з вас, мої дорогі служителі, поіменно: ось Браян. Господь дав йому особливі таланти та здібності в галузі душепопклування; Аарон - також чудовий служитель-співпастор. І я дуже потребую його і всіх інших, в якості моїх помічників. У нас чудові регенти, керівники музичного служіння. Так ми можемо перераховувати імена багатьох. Без вас наша церква не була б такою церквою, якою вона є сьогодні. Отже, кожен з вас міг би просто сидіти на лавці та приходити і йти у призначений час, але ви вирішили служити, ви вирішили використати свої дари на служіння нам, нашій церкві. Отже, я розумію, що це додатковий час, додаткові обов'язки та додаткові труднощі покладені на ваші плечі, я розумію, що зовсім непросто вам виконувати ваше служіння. І, оскільки, у нас служить не тільки пастор чи проповідник, але всі ви - можливості нашої церкви розширилися, а тому я дуже радий за нашу церкву. Я тішуся, бо бачу, як Бог діє у вас і через вас.

Підсумовуючи наші лекції про лідера, який вирощує інших, я закликаю вас не створювати таку церкву, де всі залежатимуть від однієї людини, залежатимуть від вашого дару. Як ми з вами розуміємо, це не та церква, яку бажає бачити Господь. Моліться за кожного брата, за кожену сестру поіменно. Просіть Господа, щоб Він запалив серце кожного, моліть про те, щоб вислав робітників на ниву Свою, щоб кожен з нас розумів, який дар дано йому від Господа, моліть про Боже керівництво та допомогу особисто для вас, щоб ви могли направити, підготувати, озброїти та спорядити кожного на діло служіння Христові.

